കളിക്കാലം

ഇ. ഹരികുമാർ



കളിക്കാലം

ഇ. ഹരികുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

The Lute Player, a painting by Caravaggio (1571–1610). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

കളിക്കാലം

രാജു ഊഞ്ഞാലിൽനിന്ന് ഊർന്നിറങ്ങി. ആകാശത്തിലെ ഈർപ്പം മണത്തറിഞ്ഞ് വരാൻ പോകുന്ന മഴയേപ്പറ്റിയറിയുന്ന കിളിയെപ്പോലെ അവൻ, ക്രിക്കറ്റ് തുടങ്ങാറായെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. നിരത്തിൽ ആൾക്കാരുടെ പരക്കംപാച്ചിൽ, പാർക്കിന്നെതിരെയുള്ള ടിവി ഷോറൂമിന്റെ മുമ്പിലെ ആൾക്കൂട്ടം, പാർക്കിൽ മുതിർന്ന കട്ടികളുടെ അഭാവം, എല്ലാം അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളായിരുന്നു. അവൻ രേണുകയോട് പറഞ്ഞു.

'പോവ്വാ.'

രേണുക അടുത്ത ഫ്ളാറ്റിലെ ജോലിക്കാരിയോട് സംസാരിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. തന്നെപ്പോലെ ഒരു ജോലിക്കാരിയാണ് ആ കുട്ടിയും. അവളുടെ പ്രായം തന്നെയാണ്, പതിനാലു വയസ്സ്. രാജു വന്ന് അവളുടെ പാവാടത്തുമ്പ് പിടിച്ചുവലിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. 'നമുക്ക് പോവ്വാ.'

'അയ്യോ ഇപ്പോ പോയാൽ അമ്മ ചീത്തപറയും. എന്നെയാണ് ചീത്ത പറയ്യാ.' പിന്നെ അവൾ കൂട്ടുകാരിയോട് പറഞ്ഞു. 'എന്തിനാ അവനെ ഇപ്പൊത്തന്നെ കൊണ്ടുവന്നത്. ഇവിടെ ജോലിയൊക്കെ ഇനി നടക്ക്വോ. ഇതാ പറച്ചില്.'

അവൻ വിണ്ടും പറഞ്ഞു. 'പോവ്വാ, ക്രിക്കറ്റ്ണ്ട്.'

'ഓ ഒരു കളിക്കാരൻ!' അവൾ അവന്റെ കൈപിടിച്ചു നടന്നു. അവൻ സമ്മതിക്കില്ലെന്നവൾക്കറിയാം. കൊച്ചമ്മയുടെ ചീത്ത കേട്ടാലും വേണ്ടില്ല.

മൂന്നാംനിലയിൽ ഇറന്ന വാതിലിലൂടെ ഓടിക്കയറുമ്പോൾത്തന്നെ സ്വികരണമുറിയിലെ ആൾത്തിരക്ക് അവൻ കണ്ടു. അവന് സന്തോഷമായി. അച്ഛനുണ്ടെന്നർത്ഥം. അവൻ ഓടിപ്പോയി സ്നേഹിതന്മാരുടെ ഒപ്പം ഇരുന്ന് കളി കണ്ടിരുന്ന അച്ഛന്റെ മടിയിൽ പോയിരുന്നു. അച്ഛൻ കടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഗ്ലാസ് ടീപോയിമേൽ വച്ച് മകനെ എടുത്ത് കൊഞ്ചിച്ചു. 'മോൻ പോയി കളിക്ക്, മേലാകെ ചളിയാണ്.'

അവൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞു. 'രേണു, ഇവനെ കൊണ്ടുപോയി കളിപ്പിക്ക്.'

അവൻ അച്ഛനോട്ട് കൂടുതൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. അച്ഛൻ ഗ്ലാസെടുത്ത് അവന്റെ ചുണ്ടോടു ചേർത്തു. 'വേണോ?'

വേണ്ടെന്നവൻ തലയാട്ടി. ഒരിക്കൽ കടിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മതിയായി. ഇത്ര വൃത്തികെട്ട സാധനമാണ് അച്ഛനും സ്നേഹിതന്മാരും കടിക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ രുചിയെപ്പറ്റി അവനുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പെല്ലാം പോയിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് എല്ലാവരും ആർത്തു. 'സിക്സർ!' 'ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ അഷ്റ്റദ്ദിൻ ഇന്ന് ഫോമിലാണ്.'

രാജു ടിവിയ്ക്കു പുറംതിരിഞ്ഞാണിരുന്നത്. അതിൽ എന്താണ് നടക്കുന്നതെന്നവന്നറിയാം. ഇപ്പോൾ ടോം ആന്റ് ജെറിയുടെ സമയമാണ്. ഇത്രയും ആൾക്കാർക്കിടയിൽ അവന് കാർട്ടൂൺ നെറ്റ്വർക്ക് വെക്കാനാവില്ലെന്ന് അവന്നറിയാം. അച്ഛനെ വിസ്കിയുടെയും സിഗററ്റിന്റേയും നാറ്റം, സോഫയിലും കസേലയിലുമൊക്കെയായി ഇരിക്കുന്ന കഴഞ്ഞുതുടങ്ങിയ മനഷ്യരുടെ നോട്ടം പോലെത്തന്നെ വൃത്തികെട്ടതും അസഹ്യവുമായിരുന്നു. അവൾ പിൻവാങ്ങി.

സാധാരണ എട്ട് എട്ടരയ്ക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാറുള്ള രാജു അന്ന് പത്തുമണിക്കാണ് ഊണുകഴിച്ചത്, അതും അച്ഛന്റേയും സ്നേഹിതന്മാരുടേയും ഒപ്പം. കൊച്ചമ്മയും അവരുടെ ഒപ്പം ഊണുകഴിക്കുമ്പോൾ രേണുക ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ മേശപ്പുറത്ത് കൊണ്ടുവന്ന വെച്ചു. അവൾക്കു വിശക്കുന്നണ്ടായിരുന്നു. മേശപ്പുറത്ത് വിളമ്പുന്ന കറികളുടെ മണം ആ വിശപ്പ് ഇരട്ടിച്ചു. ഇനി എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു പോയാൽ പാത്രങ്ങളെല്ലാം കഴുകിയെടുക്കണം. അതു കഴിയുമ്പോഴേയ്ക്കും എന്തെങ്കിലും വാരിത്തിന്ന് കിടന്നാൽമതിയെന്ന പരുവത്തിലായിട്ടുണ്ടാവും അവൾ.

രാവിലെ നാലരയ്ക്ക് എഴുന്നേൽക്കണം. വീട്ടുമുഴുവൻ അടിച്ചുവാരി തുടക്കണം. കൊച്ചമ്മ കിടക്കുന്ന മുറിയൊഴികെ. അവരുടെ മുറിയുടെ മുമ്പിൽ തുടയ്ക്കുമ്പോൾ ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. അടച്ചിട്ട വാതിലിനപ്പുറത്ത് ശീതീകരിച്ച മുറിയിൽ കൊച്ചമ്മയും സാറും ഉറങ്ങുന്നത് അവൾ മനസ്സിൽ കാണും. ഉറക്കത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരുപോലെയാണെന്നവൾ ഓർക്കും. എന്തുകൊണ്ടോ അവളുടെ മനസ്സ് ആർദ്രമാവും. നിലം തുടച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവൾ കളിച്ച് ചായയുണ്ടാക്കി കൊച്ചമ്മയെ വിളിക്കും. അപ്പോഴേയ്ക്കു രാജുമോൻ എഴുന്നേൽക്കും.

അന്ന് രാജു എഴുന്നേറ്റ ഉടനെ ചോദിച്ചത് ക്രിക്കറ്റുണ്ടാവുമോ എന്നാണ്. അവൾക്കതിന്റെ അർത്ഥം അറിയാമായിരുന്നു.

പ്രാതലുണ്ടാക്കാൻ കൊച്ചമ്മയെ സഹായിക്കുമ്പോൾ അവൾ രാജുവിന്റെ ചോദ്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അതിൽ അദ്ഭുതമൊന്നുമില്ലെന്നും അവന് ക്രിക്കറ്റ്കളി നല്ല വശമാണെന്നും ഓരോ ടിമിലേയും കളിക്കാരുടെ പേരൊക്കെ അറിയാമെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. 'സ്കോർ കണക്കാക്കാൻകൂടി അറിയാം.' അവർ അഭിമാനപൂർവ്വം പറഞ്ഞു. 'അച്ഛന്റെ മോൻതന്ന്യാ.' രേണുക നിശ്ശബ്ദയായി. ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചോർക്കാതെ ഒരു കൊച്ചുകട്ടിയുടെ കിളിക്കൊഞ്ചലിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതായിരുന്നു അവൾ. ആ കൊച്ചു മനസ്സിലെന്തൊക്കെയാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് അവന്റെ അമ്മയെക്കാൾ അവൾക്കാണറിയുക.

പിന്നെ കളികളുടെ ദിവസങ്ങളായിരുന്നു. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ പാർക്കിൽ പോകാൻ അവൻ സമ്മതിച്ചില്ല. അച്ഛൻ ഓഫിസിൽനിന്നു വരുമ്പോൾത്തന്നെ അവൻ കാവലുണ്ടാവും. അവനെ ഒക്കത്തുവെച്ചുകൊണ്ടേ അയാൾക്ക് ഷൂസ് ഊരുവാൻകൂടി പറ്റൂ. പിന്നെ ഉറങ്ങുന്നതുവരെ അവൻ അച്ഛന്റെ കൂടെയുണ്ടാവും. അച്ഛന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ഓരോരുത്തരായി വരും. ഗ്ലാസ്സുകൾ കൂട്ടിമുട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. സിഗരറ്റിന്റെ പുക പുറത്തുപോകാൻ വിസമ്മതിച്ച് മുറിയിൽത്തന്നെ തങ്ങിനിൽക്കും. അച്ഛനെ തുടക്കത്തിൽ, രാവിലെ ഓഫിസിൽ പോകുമ്പോൾ അടിച്ച പെർഫ്യൂമും വിയർപ്പും കലർന്ന വാസനയായിരിക്കും. പിന്നെ ക്രമേണ അത് വിസ്കിയുടേയും സിഗരറ്റിന്റേയും മണമാകും. രാജു അച്ഛന്റെ മുഖത്തും നെഞ്ചിലും മുഖമുരച്ച് ആ വാസന ആസ്വദിക്കും. മുമ്പിൽ കടിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുവന്നുവെയ്ക്കുന്ന പൊരിച്ച സാധനങ്ങൾ വാരിത്തിന്നും. അതെല്ലാം തിന്നുകഴിഞ്ഞാൽ രാത്രിഭക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യമേ ഉണ്ടാവില്ല. എന്നാലും അച്ഛൻ തരാമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ കറച്ച് ഊണു കഴിക്കും. അച്ഛന്റെ മടിയിൽ കിടന്നറങ്ങിപ്പോയ രാജുവിനെ രേണുക വന്നെടുത്തുകൊണ്ടുപോകും.

ഒരാഴ്ച അവന് ഉത്സവമായിരുന്നു. കളി കഴിഞ്ഞത് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പിറ്റേന്ന് വൈകുന്നേരം കാത്തിരുന്ന് അച്ഛനെ കാണാതിരുന്നപ്പോഴാണ് അവന് സംശയം തോന്നിയത്. അവൻ അമ്മയോടു ചോദിച്ചു. കളികഴിഞ്ഞെന്ന മറുപടികേട്ടപ്പോൾ അവൻ നിരാശനായി. അന്ന് കാര്യങ്ങളെല്ലാം സാധാരണമട്ടിൽ നടന്നു. ആറരമണിക്ക് രാജുവിനെ പാർക്കിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു, കളിപ്പിച്ചു.

അമ്മ പുറപ്പെടുകയാണ്. രാത്രി പുറത്തെവിടേയോ പാർട്ടിയുണ്ടെന്നവനു മനസ്സിലായി. അവൻ അസന്തുഷ്ടനായി. അച്ഛൻ അപ്പോഴും ഓഫിസിൽനിന്ന് എത്തിയിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അവന് അച്ഛനെ തൊടാൻപോലും കിട്ടില്ല. വന്നാൽ ഉടനെ ചായകടിക്കും, കളിക്കും, ഫോണിൽ ഓരോരുത്തരെ വിളിക്കും, എട്ടുമണിയോടെ അമ്മയേയും കൂട്ടി പോകുകയും ചെയ്യും. അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വാസന അവന്റെ മൂക്കിൽ തങ്ങിനിൽക്കും. അച്ഛനും അമ്മയും കാറിൽ കയറി പോകുന്നത് അവൻ ബാൽക്കണിയിൽനിന്ന് രേണുകയുടെ ഒക്കത്തു കയറി നോക്കും. അമ്മ ടാറ്റ പറയുമ്പോൾ അവൻ മുഖം കനപ്പിച്ചിരിക്കയേ ഉള്ളൂ.

രേണുക രാജുവിനെ അകത്തുകൊണ്ടുപോയി ഭക്ഷണം കൊടുക്കാൻ ശ്രമിക്കും. മീൻപൊരിച്ചത് ചൂടാറാത്ത പാത്രത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ടാവും. രാജുവിന് കൊടുക്കാനുള്ളതേ ഉണ്ടാവൂ. ഫ്രിഡ്ജിൽനിന്ന് തലേ ദിവസത്തെ ചിക്കൻ കറി ബാക്കിയുള്ളത് ചൂടാക്കി അതും കൊടുക്കണമെന്ന് കൊച്ചമ്മ പറഞ്ഞിരുന്നു. അമ്മയും അച്ഛനും രാത്രി പാർട്ടിക്ക് പോകുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ അവന്റെ ഒപ്പമിരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ അവൻ ആവശ്യപ്പെടും. പക്ഷേ, രേണുകയ്ക്ക് ധൈര്യമുണ്ടാവില്ല. അവൾക്കുള്ള ഭക്ഷണം കൊച്ചമ്മ വേറെ പാത്രത്തിൽ അടച്ചുവച്ചിരിക്കും. ആ ഭക്ഷണം രാജുവിന്റെ മുമ്പിൽവച്ച് തുറക്കാൻതന്നെ അവൾക്കിഷ്ടമായിരുന്നില്ല. അതിൽ തരംതാഴ്ന്ന എന്തോ ഉണ്ട്. രാജുവിനെ കൊണ്ടുനടക്കുമ്പോൾ ഉയർത്തപ്പെടുന്ന തന്റെ ശിരസ്സ് താഴ്ന്ന എന്തോ ഉണ്ടതിൽ. അവൾ കടിക്കാനുള്ള വെള്ളമെടുക്കാൻ അടുക്കളയിലേയ്ക്കു നടന്നു. രാജു ഒപ്പം കൂടിയത് പക്ഷേ, അവൾ കണ്ടില്ല. വെള്ളമെടുത്ത് തിരിഞ്ഞപ്പോഴാണ് അവൾ കണ്ടത്, രാജു എന്തോ തപ്പുന്നു.

'എന്താ മോന് വേണ്ടത്?'

'കിട്ടി.' അവൻ തിണ്ണയിൽനിന്ന് ഒരു പ്ലൈറ്റ് എടുത്തുകൊണ്ടു നടന്നു. അത് അവളുടെ പ്ലൈയ്റ്റായിരുന്നു. അവൾ ഓടിച്ചെന്ന് അതു വാങ്ങാൻ നോക്കി. രാജു വിട്ടു കൊടുത്തില്ല. അവൻ അതും മേശപ്പുറത്തുകൊണ്ടുവച്ചു. കസേലയിൽ കയറിനിന്ന് പരിശോധിക്കുകയാണ്.

'ഇതിൽ മീമിയില്ലല്ലോ,' അവൻ പറഞ്ഞു. 'ചിക്കനൊല്ല്യ,' ആ പ്ലൈയ്റ്റിലെ വിഭവങ്ങൾ അവന് തീരെ ഇഷ്ടമായില്ലെന്ന് അവന്റെ മുഖം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

'മോനെന്തിനാണ് അതൊക്കെ എടുത്തുകൊണ്ടന്നത്?' അവളുടെ മുഖം വിവർണമായിരുന്നു. അവളുടെ സ്വകാര്യത, അവളുടെ നേരെയുള്ള അവഗണന, അപമാനം എല്ലാം ഒരു കൊച്ചുകട്ടിയുടെ മുമ്പിൽ അനാവരണം ചെയ്യത്തു് അവളെ വിഷമിപ്പിച്ചു. ആ പ്ലൈയ്റ്റിൽ കറച്ചു ചോറും അതിന്റെ മേലെ ഒഴിച്ച സാമ്പാറും മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. കൊച്ചമ്മയുള്ളപ്പോഴും ഇല്ലാത്തപ്പോഴും അവൾ അടുക്കളയുടെ നിലത്ത് ഒതുങ്ങിയിരുന്ന് കഴിക്കുകയാണ് പതിവ്.

'മോന്റെ ഒപ്പം മാമുണ്ണാൻ.' രാജു പറഞ്ഞു. 'ചേച്ചി വാ.'

അവൻ മേശമേൽ കയറിയിരുന്നുകൊണ്ട് കോഴിക്കറിയും മീൻ പൊരിച്ചതും അവളുടെ പ്ലൈയ്റ്റിലേക്കിട്ടുകയാണ്.

'മോനെന്താണ് ചെയ്യണത്?' അവൾ ദ്വേഷ്യപ്പെട്ടു.

'എന്താ?'

'എനിക്ക് ഇതൊന്നും തിന്നാൻ പാടില്ല മോനെ.'

'എന്താ കാരണം?'

അവൻ വ്യാകരണം ഒപ്പിച്ച് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് കൈയ്യിലുള്ള പദസമ്പത്ത് മുഴുവൻ ഉപയോഗിച്ചു സംസാരിക്കാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചു.

'കാരണമോ?' അവൾ സംശയിച്ചു. താനൊരു വെറും ജോലിക്കാരിയാണെന്നും, ആ വീട്ടുകാർ കഴിക്കുന്നപോലെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാനോ, അവർ ജീവിക്കുന്നപോലെ ജീവിക്കാനോ തനിക്കവകാശമില്ലെന്നും അവനെ എങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുക? അവന്റെ മനസ്സിന്റെ സാരല്യം തകർക്കാൻ അവളിഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ആ രണ്ടരവയസ്സുകാരനെ രേണുകയ്ക്കിഷ്ടമായിരുന്നു.

രാത്രി കിടക്കുന്നതിനുമുമ്പ് രാജു അമ്മയുടെ കിടപ്പുമുറിയിൽ പോയിനോക്കി. രേണുക കിടക്കയിലെ വിരി നേരെയാക്കുകയാണ്. അവൾ പറഞ്ഞു.

'മോൻ പോയി കിടന്നോ, ചേച്ചി ഇപ്പോ വരാം.'

'ഉം, ഒം.'

അവൾ കിടക്ക വിരിച്ചശേഷം എയർ കണ്ടീഷണർ ഓണാക്കി. കൊച്ചമ്മയും സാറും വരുമ്പോഴേയ്ക്ക് മുറി തണുത്തിട്ടല്ലെങ്കിൽ അവൾക്ക് ചീത്ത കേൾക്കും. വരുമ്പോൾ എന്തു മൂഡിലായിരിക്കുമെന്നൊന്നും പറയാൻ പറ്റില്ല. അവൾ മിക്കവാറും ഉറങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവും. രാജു കട്ടിലിന്റെ അടുത്തുപോയി കിടക്കയിൽ മുഖമമർത്തി നിന്നു. മുറിയിൽ അപ്പോഴും അമ്മയുടെ വാസനയുണ്ടായിരുന്നു.

'വത്തു.'

അവൻ അവിടെത്തന്നെ നിന്നു. അവന് ആ വാസന കറച്ചുനേരംകൂടി ആസ്വദിക്കണം. അവൻ എന്തോ ആലോചിക്കുകയാണ്. അവൾ അവന്റെ അടുത്ത് വന്നിരുന്ന് ചോദിച്ചു. 'മോനെന്താണ് ആലോചിക്കണെത്?'

രാജു അവന്റെ കഞ്ഞിക്കൈകൾ അവളുടെ തോളിൽവച്ചു. അവന് കറേ പറയാനുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ചോദിച്ചത് ഇത്ര മാത്രം. 'ചേച്ചീ, ഇനി എന്നാണ് ക്രിക്കറ്റ് വര്വാ?'

'ചേച്ചിക്കറിയില്ല മോനെ, അടുത്തന്നെണ്ടാവും.'

രാജുവിന്റെ മുറിയിലെത്തിയപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു.

'ഞാനിന്ന് ചേച്ചിടെകൂട്യാണ് കെടക്കണത്.'

അവന്റെ കട്ടിലിൽ നിറയെ കാർട്ടൂൺ കഥാപാത്രങ്ങളുള്ള വിരി വിരിച്ചിരുന്നു. താഴെ നിലത്ത് കട്ടികറഞ്ഞ കിടക്കയിട്ട് അതിലാണ് രേണുക കിടക്കാറ്.

'അതു വേണ്ടാ മോനെ. ചേച്ചീടെ കിടക്കേല്ല് കിടന്നാൽ മോന് ഉറക്കം വരില്ല.'

'അതെന്താ?'

'അതിന് കട്ടിയില്ല. പിന്നെ മോന്റെ അമ്മയ്ക്ക് അതിഷ്ടാവില്ല.'

'ന്നാ, ചേച്ചി ന്റെകൂടെ കട്ടിലില്ല് കെടക്ക.'

മുമ്പൊരിക്കൽ അങ്ങിനെ കിടന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയി. അന്ന് കൊച്ചമ്മ കറേ ചീത്തപറഞ്ഞു. ആ കൊച്ചു മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കിയപ്പോൾ ഒന്നും പറയാൻ തോന്നിയില്ല. അവൾ അവനോടു ചേർന്നു കിടന്നു. രാജു അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഉമ്മവച്ചു. പെട്ടെന്നവൻ പറഞ്ഞു. 'ചേച്ചിക്ക് അമ്മേടെ മണംല്ല്യ. അമ്മയ്ക്ക് നല്ല മണം.'

അവൾ സ്വന്തം ഉടുപ്പ് മണത്തുനോക്കി. മണമില്ലെന്നതന്നെയല്ല നാറ്റമുണ്ടുതാനും. അവൾ വൈകുന്നേരം കളിച്ച് ഉടുപ്പ് മാറ്റിയതാണ് എന്നിട്ടും. അവളുടെ ഉടുപ്പുകൾ അവൾ സ്വന്തം തിരുമുകയാണ് പതിവ്. അതിനായി വിലകറഞ്ഞ ബാർസോപ്പ് കൊച്ചമ്മ വാങ്ങിവെക്കാറുണ്ട്. വാഷിങ്മെഷിനിൽ അവളുടെ ഉടുപ്പുകളിടാൻ അവർ സമ്മതിക്കില്ല. മേൽത്തേക്കാനും വിലകറഞ്ഞ സോപ്പാണ് വാങ്ങിക്കാറുക്കാറ്. അതിന്റെയൊക്കെ നാറ്റമാണ്. ആ നാറ്റം ആ വീടിന്റെ വാസനയുടെ ഒരരുകിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു കിടന്നു.

'ചേച്ചി ഒരു കഥ.'

'ശരി, പറയാം.' പിന്നെ ഒന്നാലോചിച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു. 'ഞാനിപ്പോ വരാം, കളിമുറിയില്ല് പോയിട്ട്.'

'വേഗം വരണം.'

അവൾ കളിമുറിയിലേയ്ക്കു കടന്നു. രാജുവിന്റെ സോപ്പ് നല്ല വാസനയുള്ളതാണ്. അവൾ ധൃതിയിൽ ഉടുപ്പ് ഊരിയിട്ട് മേൽ വെള്ളമൊഴിച്ചു. ഈ സോപ്പ് തേയയാൽ കൊണ്ടുപോയി തന്റെ സോപ്പിന്റെ ഒപ്പം ഒട്ടിച്ചുവെയ്ക്കണമെന്നവൾ തീർച്ചയാക്കി. കളികഴിഞ്ഞ് ഉടുപ്പിട്ടമ്പോൾ അവൾ വാസനിച്ചു നോക്കി. തന്റെ ദേഹത്തിന് വാസനയുണ്ട്, പക്ഷേ, ഉടുപ്പിന് പഴയ നാറ്റംതന്നെയാണ്. അവൾ സോപ്പെടുത്ത് വെറുതെ ഉടുപ്പിന്മേൽ ഉരച്ചു. അവൾക്ക് അല്പം ആത്മവിശ്വാസം തോന്നി.

അവൾ കട്ടിലിന്റെ അടുത്തുചെന്നു. രാജു തിരിഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. അവൾ കനിഞ്ഞുനോക്കി. അവൻ ഉറക്കമായിരിക്കുന്നു. അവന്റെ കവിളിൽ ഉമ്മകൊടുക്കാനായി അവൾ കനിഞ്ഞു. അതവനെ ഉണർത്തിയാലോ എന്നുകരുതി അവൾ ആ ശ്രമം ഉപേക്ഷിച്ചു. അവൻ ഉറങ്ങിക്കോട്ടെ. അവൾ വിളക്കണച്ച് നിലത്ത് വിരിച്ചിട്ട കിടക്കയിൽ കറച്ചുനേരം കാലുംനീട്ടി ഇരുന്നു. മുറി ഒരുമാതിരി ഇരുട്ടിലായിരുന്നു. അവൾ സ്വന്തം അമ്മയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു, അച്ഛനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു. നാലാംക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന കൊച്ചനുജനെപ്പറ്റിയും. 'നീയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടട്ടെ' എന്ന് അമ്മ പറയാറുള്ളതും ഓർത്തു. ഉറക്കം വന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ കിടന്നു.

ഒരു നേരിയ സ്പർശം അവളെ ഞെട്ടിച്ചു. അതു് രാജുവിന്റെ കഞ്ഞിക്കൈകളാണെന്നവൾക്കു മനസ്സിലായി.

'സൂത്രക്കാരീ...' അവൻ പറയുകയായിരുന്നു. 'കഥ പറയാംന്ന് പറഞ്ഞിട്ടു്?'

അവൾ തിരിഞ്ഞു് അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഉമ്മവച്ചു. ഒരമ്മയെപ്പോലെ. 'മോൻ ഉറങ്ങിന്ന് വിചാരിച്ചു, ചേച്ചി.'

പെട്ടെന്നവൾക്ക് കരച്ചിൽ വന്നു. ഒരു കൊച്ചുകട്ടിയുടെ ഏകാന്തത ശക്തമായൊരു തേങ്ങലായി നെഞ്ചിൽനിന്ന് പുറത്തേയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ കാരണമറിയാതെ പകച്ചുപോയ രാജുവിനെ അമർത്തിപ്പിടിച്ച് അവൾ കരയാൻ തുടങ്ങി.

□

ഇ. ഹരികുമാർ



1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>